

Arrest

nr. 43 718 van 25 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 3 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die loco advocaat P. VANDERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verweerder werpt de onontvankelijkheid op van onderhavig beroep. Verweerder argumenteert dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

2. Het verzoekschrift luidt als volgt:

“Ten aanzien van de beslissing.

1. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen oordeelde dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat verzoeker

niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. (stuk 1)

2. Ten aanzien van de feiten.

Verzoeker is een Mongools staatsburger. Daar leefde zij samen met haar gezin. Dat mijn verzoekster aldaar ernstig ziek geworden is. Dat zij in haar thuisland niet de geschikte behandeling kan ontvangen. Dat het leven van verzoekster dan ook ernstig in gevaar is.

3. Ten aanzien van het recht.

Het middel: De beslissing van Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen schendt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Doordat werd geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Terwijl overeenkomstig art. Art. 48/4, §1. van de Vreemdelingenwet de subsidiaire rechtsbescherming wordt toegekend wanneer zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat wanneer een vreemdeling naar zijn land van herkomst terugkeert, deze een reëel risico zou lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst.

Dat verzoekster dan ook recht heeft op subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Om deze redenen,

Behage het de Raad,

Akte te verlenen van aanbidding van huidig verzoekschrift;

Akte verlenen van het feit dat verzoekster wenst gehoord te worden in het Mongools;

Het beroep ontvankelijk en gegrond te heten;

Dienvolgens de beslissing van beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen van 3 februari 2010 te vernietigen;

Te oordelen dat verzoekster recht heeft op subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet en alzo recht heeft op een tijdelijke verblijfsvergunning."

3. Naar luid van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van voormelde wet van 15 december 1980 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Het betreft een substantiële vereiste.

3.1. Onder "Ten aanzien van het recht" is het verzoekschrift beperkt tot het stellen dat verzoekster recht heeft op subsidiaire bescherming. Verzoekster beperkt zich tot het citeren van het desbetreffende wetsartikel maar onderneemt zelfs geen poging de motieven van de ondubbelzinnig gestaafde bestreden beslissing te weerleggen.

3.2. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekster haar asielaanvraag volledig steunt op haar medische toestand en ze zelf stelt geen andere dan medische redenen te hebben om naar België te komen. De beoordeling van medische redenen behoort niet tot de rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wanneer hij in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet optreedt in volle rechtsmacht tenzij in samenhang met de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster dient zich aldus inzake de beoordeling van haar medische problemen te richten tot de geëigende procedure.

4. In zoverre het verzoekschrift al gegrond kon zijn, is het onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK